

צמאה נפשי

גליון 31

מועדי כניסת השבת

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4.31	ירושלים: 5.46
תל-אביב: 4.46	תל-אביב: 5.48
חיפה: 4.35	חיפה: 5.46
ביתר עילית: 4.46	ביתר עילית: 5.46
רבינו תם: 4.46	רבינו תם: 6.25
הנץ החמה: 6.34	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.35	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.11	
סוף זמן תפילה למג"א: 9.40	
סוף זמן תפילה להגר"א: 10.04	

פרשת בשלה תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת בשלה - ט"ו בשבט

אמר הבעל שם טוב: כמה צריכים לעבוד את ה' כדי שאלהיו הנביא יחכה לך בפתח, ועם הרהור גאוה אחד שאתה יותר טוב מאיזה יהודי בעולם אפשר לאבד את הכל...

כל יום הגאולה צריכה לבוא, הגאולה יכולה להגיע בשניה הזאת, בכל רגע הגאולה יכולה לבוא, אם אנחנו נעשה מה שצריך הגאולה תבוא ברגע הזה! אבל במה זה תלוי? רק אם אדם יהיה בשפלות אמתית, רק אם הוא יאמין שהוא הכי פחות מכולם, שכולם יותר צדיקים, יותר קדושים, יותר טהורים ממנו. רבינו אומר - (ליקוטי מוה"ר י"ד ה') "כי צריך האדם להקטין את עצמו א. לפני גדולים ממנו, ב. לפני בני אדם כערכו, ג. ולפני קטנים ממנו, ד. ולפעמים שהוא קטן שבקטנים - צריך להקטין את עצמו כנגד מדרגת עצמו, וידמה בעיניו שהוא למטה ממדרגתו, בבחינת (שמות טז): 'שבו איש תחתיו'. ומסביר ר' נתן (הלכות ערלה ה' א'): שיש 4 תקופות בשנה, כל תקופה בת שלושה חודשים, ובכל תקופה אדם עובד על סוג שפלות אחר 'והנה 4 תקופות הם מתחילים מניסן, נמצא שתקופות טבת היא התקופה הרביעית ששם עיקר הביורר והתקופה היא שלושה חודשים שהם, טבת שבט אדר, נמצא שהמישה עשר בשבט הוא נקודת אמצעית התקופה... שהם בחינת המדרגה הרביעית של שיפלות הנ"ל, שהוא שיהיה שפל ועניו למטה ממדרגת עצמו.."

רבי נתן מסביר שארבעת התקופות באים לשבור את 4 המידות של הגאוה, עליהם מדבר רבינו הק' בתורה י"ד, מדרגת השפלות הראשונה אומר הרביה, זה שדבר ראשון צריך להאמין בכל הצדיקים, בכל האדמור"ם להאמין בכל הרבעים, בכל הראשי ישיבות, בכולם צריך להאמין, כולם צדיקים, שיטת ברסלב זה להאמין בכל אחד, להאמין בכל יהודי, בכל אדמור"ר, בכל צדיק. אדם חושב שהוא הכי צדיק מכולם, יותר צדיק מכל האדמור"ם, מכל הרבנים, ועוד מעיז לדבר עליהם, על האדמור"ר הזה, על הרב הזה, איך אתה יכול לדבר על רבנים, על אדמור"ם קדושים וטהורים בתכלית הקדושה והטהרה?. העבודה הראשונה זה לעשות חשבון שאתה פחות מכל הצדיקים, מכל האדמור"ם, מכל הראשי ישיבות, מכל הרבנים שמרביצים תורה יומם ולילה, וגם אם זכית לדעת מהצדיק שאין בו שום השגה שום תפיסה, אף אחד לא צריך לדעת מזה, אתה צריך את כל הצדיקים לכבד, ולדעת שהם עושים נפלאות שהם באמת צדיקים! להאמין שהם עושים ניסים, עושי נפלאות, מה אתה מקנא לרבי שלך? מפריע לך שיש עוד צדיק שקדן? עוד צדיק שעושה נפלאות שפועל ישועות, אתה לא יכול לסבול שיש עוד צדיקים, זה בעיה שלך שאתה קנאי, אתה כזה טמא שאתה לא יכול לסבול שום צדיק בעולם, כי אתה נמצא באין סוף טומאות, אז אומר רבינו - הדבר הראשון זה תפסיק לדבר על צדיקים! תפסיק לבזות רבנים!, תפסיק לחשוב שאתה הכי צדיק בעולם.

העבודה השנייה היא כנגד הבינוניים, לדעת שאני פחות מבינוניים, וכי לדרגה של יהודי תמים שאומר תהילים בבכיות אתה יכול להגיע? אתה פעם בכית בפרק תהילים?! יש יהודים תמימים - הם בינוניים, הם לא אדמור"ם, הם לא ראשי ישיבות, אבל הם כוכים בתהילים, הם פותחים את התהילים ומתחיל לרדת דמעות מהעיניים שלהם וכי אתה יכול להגיע למדרגות שלהם? אתה לא מגיע לאבק רגליהם! אז תדע שיש יהודים בינוניים שכל היום הם דבוקים בה' ואתה פחות מהם.

אז מה נשאר לך עוד להתגאות? אתה עוד רוצה להתגאות על מישהו? אולי על רשעים מחללי שבתות אתה יכול להתגאות? כי אתה מרגיש שאתה יותר צדיק מהם? על זה אומר רבינו שיש מדרגת שפלות שלישית 'ולפני קטנים ממנו'... וכי אתה יודע מה זה יהודי רשע, יש לך השגה ביהודי? עוד שניה הוא עושה תשובה והוא ישיג אותך במיליוני מדרגות במיליוני שנות אור, אתה לא תוכל אף פעם להדביק את הקצב שלו, אתה יודע כמה מחללי שבתות עשו תשובה, כמה אנשים שאכלו ביום כיפור עשו תשובה, היום הם כבר ראשי ישיבות הם כבר בעצמם צדיקים גדולים, היום אתה לא יכול להגיע לאבק רגליהם. רבי עקיבא היה אומר "מי יתן לי תלמידי חכם ואשכנח כחמור" ובסוף הוא נהיה רבי עקיבא ראש כל ישראל, אז תדע שאתה יכול להיות שפל גם כלפי הרשעים.

והמדרגה הרביעית שהיא המדרגה הכי גבוהה של שפלות היא "שצריך להקטין את עצמו ממדרגת עצמו וידמה בעיניו שהוא למטה ממדרגתו" כמה שאדם מקטין את עצמו ויודע שהוא קטן, הוא צריך לדעת ולהאמין שהוא יותר קטן ממה שהוא חושב!

ואלו 4 דרגות השפלות הם כנגד 4 תקופות השנה - שצריך להאמין שאתה פחות מכל הצדיקים, שזה כנגד תקופת ניסן, אייר, סיוון. ואחרי זה להאמין שאתה פחות מהבינוניים שזה כנגד תקופת תמוז, אב, אלול. אחרי זה צריך להאמין שגם הרשעים כולם יעשו תשובה וזה כנגד תקופת תשרי, חשוון, כסליו. וכשמגיע תקופת טבת שבט אדר, אפשר לזכות לשיא השיפלות, וזה ט"ו בשבט שהיא הנקודה האמצעית של התקופה הרביעית שבה אפשר לזכות להגיע לשפלות של משה רבינו, כזאת שפלות שהוא יודע שהוא גרוע עד אין סוף ואין חקר, והוא מרגיש למטה ממדרגת עצמו למטה למטה, ואין לו שום התנשאות על שום יהודי שבעולם. כל השנה אדם עובד לראות את השפלות של עצמו, לראות את חוסר הדעת, את חוסר הידע, את חוסר ההבנה, הנה פה עשיתי טעות, פה עשיתי טעות כזו, בכל מקום עשיתי טעות אחרת, וע"ז זה האדם מקבל עוד שפלות, ועוד שפלות.

אמר הבעל שם טוב, כמה צריכים לעבוד את ה' עד שרואים את אלהיו הנביא בחלום, וכמה צריכים לעבוד את ה' עד שזוכים להגיד שלום לאלהיו הנביא, וכמה צריך לעבוד שאלהיו הנביא יחזיר לך שלום, וכמה צריכים לעבוד על שפלות וענווה כדי ללמוד עם אלהיו הנביא, וכמה צריך לעבוד כדי שאלהיו הנביא יחכה לך בפתח, ועם הרהור גאוה אחד, שהוא יותר טוב מאיזה יהודי בעולם אפשר לאבד את הכל.

ויחד עם עבודת השפלות, אדם חייב לעבוד את ה' בכל המרץ, בשיא המרץ, הוא "מרץ" חרדי, בכל המרץ לעבוד את ה', בשיא השמחה בשיא ההתלהבות, כי כשאדם יזכה להרגיש שפלות פתאום הוא ירגיש שדם אחר זורם בעורקים שלו, פשוט הדם זורם בקצב אחר, בצורה אחרת, פתאום הוא ירגיש שהכל השתנה, כל מחזור הדם אצלו השתנה, פתאום הכל נהיה קל, כל האברים נהיו קלים, משהו חדש נכנס לאברים שלו, לדם שלו, ואז אדם יתחיל להרגיש חיים טובים, חיים נצחיים, מעין עולם הבא.

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

אנא אב הרחמים, המגביה עין שפל ומפריה עין לח, זכני לסוד המישה עשר בשבט, שהוא נקודת הבת-עין של התקופה הרביעית מארבעת תקופות השנה, שהיא הבת-עין של שלושת התקופות הראשונות, שנועדו להכנעת שלושת הקליפות - רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת. זכנו בכה הצדיק האמת, בבחינת משה להכניע גם את הקליפה הרביעית שהיא בחינת נוגה, עד שנהיה שפלים בעיני עצמנו למטה ממדרגתנו, בבחינת "שבו איש תחתיו".

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"

אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

שמך יועבר לברכה אצל הרב שליט"א לזרע בר-קיימא, לרפואה לפרנסה, לעילוי נשמה וכו' 052-7602440 052-7639126 toratbreslev@gmail.com

פני מלך

להיות בשמחה תמיד

תעזור לנו שנוכל היום 5 דקות לשמוח אתך. נתחיל לחייך כמה דקות. נעשה הכל מלאכותי כמו שאמר רבינו, כי המלאכותי זה הכי אמיתי, כי המלאכותי זה נקרא שאתה מנצח את השטן, אתה מנצח בכוח, אתה לא נותן לו, אתה מתחיל לצחוק, עושה בדיחות, משמח את עצמך, בצורה מלאכותית, אבל הרצון שמסתתר מאחורי המלאכותיות הזאת הוא אמיתי, האמצעיים הם מלאכותיים אבל הרצון עצמו הוא אמיתי. ועם הרצון האמיתי הזה אתה תגיע לאט לאט שהשמחה תתפשט לך בכל האיברים, והיא תהיה חלק ממך, היא כבר לא תהיה בכלל מלאכותית.

© וייסמן 02-5402623

לא ניתן לעצבות לחזור, ברגע שבאה עצבות נחשוב שעכשיו בא איזה מישהו שה' ירחם מה הוא רוצה לעשות. ואני אסגור את הדלתות שהוא לא יפרוץ את הבית, שהוא לא יכנס, אני לא אתן לו להיכנס. למה אני עצוב? כי אני חומר, כי מגיע לי, כי לא הרגשתי היום בתפילה כלום, ולא הצלחתי ולא הלך לי והייתי אנואיסט, ולא עשיתי מספיק טוב, אני, שאני כזה מוצלח, לא עשיתי כל כך טוב, אז עכשיו אני 'מעניש' את הקב"ה ונהיה עצוב. אני עושה ברוגז... אין לנו כלום, לא נשאר לנו כלום בחיים, רק לצחוק ולשמוח, באופן מלאכותי, להגיד בדיחות, לעשות דברים הכי מלאכותיים, זה יותר טוב מעצבות אפילו של רגע אחד. זה התנאי לשמחה. שאתה כל כך גרוע ועם כל זה אתה בשמחה.

והשמחה הזאת היא תהיה האור הזה שיתמשך על פני כל היום כולו, וכשמגיע יום שאין לי אפשרות, אז אנחנו אומרים לה':

המשימה שלנו בעולם הזה היא להישאר בשמחה בכל מצב. גם אם אתה מלך ואתה יורד מהמלוכה. כל התכנית בעולם פה זה לרדת מהמלוכה, זו התכנית, זה מתוכנן מראש. אבל מה? להישאר בשמחה. מה זה שמחה? שמחה זה הדרגה הכי גבוהה של הנפש. שמחה זה הרצון שכבר מילא את כל חרי הלב. אבל איך נהיה בשמחה כשאנחנו עוד לא הגענו לדרגה הזאת? אז מתחילים לספר בדיחות, ולפתוח את הטיפף ולשיר שירים ולזכור שהכל שטויות פה, ולהבין שחייבים להיות בשמחה. ואז אנחנו יוצרים ובוראים את השמחה ועולים מדרגות מדרגות, בעבודה עצמית, אף על פי שאחר כך זה יכול להיעלם ואנחנו עדיין לא הגענו למדרגות האלה ששם נמצא הצדיק, אנחנו נמצאים פה למטה, אבל מה, יש לנו את כל המדרגות בתוכנו גם כן, הנקודה שבלב שנמצאת אצלנו היא כוללת את כל המדרגות, הצדיק חקוק בתוכנו, לנו הכל נמצא פה, בקטן, זה נמצא וזה קיים.

כל הענין שצריך לסלק את העפירות. מה פירוש שאני אתן לעצמי להיות בעצבות? בשום פנים לא! אני אפתח את הפה, אני אסגור את הבית, אני אתחיל לרקוד, להודות לה', לשיר, ולשמוח, ולהגיד ברוך ה' שלא עשני גוי, ברוך ה' שיש לי רגלים ואני יכול לרקוד ולשמוח ואם אין לי כוח עם הרגלים, אז אני אעשה תנועות עם הידיים, ואם אין לי כוח היום אז אני אתכנן את יום המחרת שיהיה לי שעה בשביל לעבוד על השמחה.

פרפראות התורה

ידם המלחמה לה' בעמלק בכל דור ודור. (ממעניות הנצח)

ויבואו מרתה וכו' וילוונו העם על משה מה נשתה וכו' שם שם לו חק ומשפט (טו', כג'-כו')

בחובת הלבבות כתוב: בני אדם החוטפים ועושים עושר בלא משפט, אילו היו ממתנים, היה הקב"ה מוזמן להם פרנסתם בעושר ובמשפט. ונמשלו לצמא, ההולך במדבר, ומוצא מים מרים וסרוחים ושותה לצמא, ואח"כ מוצא מעין נובע מים טובים ומתוקים, והוא מצטער, על שמילא כרסו במים מרים. הנה נראה, שאחר שהלכו ג' ימים ולא מצאו מים, ועתה מצאו מים מרים, שאלו למשה: "מה נשתה" - האם נרוח צמאנו במים מרים הללו, שמה נמצא מתוקים, ונצטער על העבר, או נייאש עצמנו ממתוקים ונשתה המרים. ואחר שהשכילו להשיג השגה זו, המתיק הקב"ה המים, "שם שם לו חק ומשפט" - בין איש לרעהו, ולימדם דינים, שלא יתן עיניו בממון אחרים, כי לבסוף ימצא מתוקים בעושר ובמשפט. (חתם סופר)

"וצא הלחם בעמלק מחר (יד', ט')

פירש הרבי ר' אברהם מסלונים: הלחם בעמלק המפתה אותך בכל עת לאמור: "מחר" תשוב לאלוקיך "מחר" תעסוק בתורה "מחר" תקיים המצוות - רק לא עכשיו.

"כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק (יד', טז')

דרש רבי ישראל מצ'רסקוב: לא בכל דור מקיימין ישראל מצוות לשמה - ואיך יכניעו אז את עמלק? אך ישנן מצוות שהן רצויות אפילו שלא לשמה, כצדקה ומעשר, כיוון שבסוף-דבר נהנה העני, ועליהן הכתוב אומר: "כי יד" המצוות שתלויות בנתינת יד, על

סיפור לפרשה

"על כן קרא שמה מרה"

מעשה ששוחט אחד, תלמיד חכם וירא שמים, שיצא לו שם של מכניס אורחים גדול, ועניים רבים באו מקרוב ומרחוק כדי להתארח בביתו המרווח. לימים מתה אשת השוחט, והלה נשא לו אישה שניה, ומיד החלו הבריות מרנגים אחרים, ששוב אין לקבל בביתו ארוחה חמה או מטה ללינת לילה. בסופו של דבר הגיעו הרינונים לאזני הצדיק רבי ישראל מרוז"ן, שהכיר שנים רבות את אותו שוחט, שהיה אחד מחסידיו המובהקים. כשבקר השוחט אצל רבו, האדמו"ר מרוז"ן, זמן מה לאחר גישוואי השניים, הטיף לו הרבי דברי מוסר על שזנח לאחרונה מידת הכנסת אורחים, שעליה אמרו חכמינו ז"ל: "גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה" (שבת קכ"ד ע"א). החל האיש להתנצל באזני הצדיק על הרחקת שלל האורחים הרבים מביתו, ובין השאר אמר: אצלי לא חל כל שינוי בענין זה. אך מה יכול אני לעשות, אם אשתי הנוכחית מתנגדת להכניס אורחים לביתנו. שיעע האדמו"ר מרוז"ן את דברי השוחט וקרא בהרמת קול: עליך ועל שכמוך כבר אמרה תורה: "כי מרים הם (אנשים כמוך) - על כן קרא שמה (שם האשה) מרה". כאשר האנשים קשוחים ומרים כלפי עניים ואביונים, המשכימים לפותחם, תולים הם את הקולר בצוארי האשה, וסבורים שבכך יצאו ידי חובה...

שבת שלום!

"ויהי בשלה פרעה את העם, ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים"

מסופר על עשיר אחד שהיה בור ועם הארץ, אבל היה אוהב מאוד את התורה ולומדיה. ולאדם זה הייתה בת צדקה ומוכשרת, שרצה הוא בכל לבו להשיאה לבן תורה. פעם אחת, שהגיע אליו בחור כדי לבקש את יד בתו, אמר העשיר בלבו: לא אתן לו את בתי לאשה, עד "שאבחן" אותו בתורה תחילה, ואם יצליח במבחן - יזכה לקחת את בתי לו לאשה. מיד נגש העשיר לבחור, ואמר לו: "יש לי קושיה עצומה במשניות "במה מדליקין", שאומרים בכל ערב שבת, והרי שם נאמר: "אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן...ולא באליה ולא בחלב נחום". ונתקשה לי הדבר: "ולא בחלב נחום". וכי איזה חטא עשה נחום, שלא מדליקים בחלב שלו?" - השיב לו הבחור: "אדוני הנכבד! טעות היא בידך כשאתה קורא "ולא בחלב נחום". צריך לומר ולא בחלב; ואחר-כך לקרוא את המשך הפסוק "נחום המדי" אומר: "מדליקין וכו'. אמר לו העשיר: "אני רואה שאתה מתחמק מלענות לי, כיון שאין לך תירוץ...! לכן אין אתה ראוי להיות חתני...". וכך שלח העשיר את הבחור מביתו. לאחר מכן, בא בחור אחר כדי להשתדך עם בנו, וגם אותו "בחן" העשיר, וגם הוא לא עמד במבחן...וכך היה עם עוד כמה בחורים. לבסוף בא בחור פקח ונבון, ולאחר ששמע מהבחורים הקודמים על המבחן שעתידי הוא להיבחן אצל העשיר, אמר בלבו: אני, בעזרת ה', אצליח לפרק את קושייתו העצומה... ומיד כשהעשיר הקשה לו את קושייתו, השיב לו הבחור בביטחה: "ודאי שנחום אשם בכך שלא מדליקים בחלב שלו, שהרי כתוב בתורה: "ויהי בשלה פרעה את העם, ולא נחום" (במקום "ולא נחום", אמר לעשיר "ולא נחום"), כלומר שנחום לא רצה לצאת ממצרים יחד עם כל ישראל, ולכן קנסו אותו, שלא ידליקו מהחלב שלו...". כששמע העשיר "תירוץ" אגוני זה, אורו עיניו, ואמר לו: "אתה ראוי להיות חתני, כיון שהנחת את דעתי, ותרתת תירוץ אמיתי המתקבל על הלב..."

- לרפואת והצלחת הרב והבנית שליט"א
- לעילוי נשמת שלום בן דייזי ז"ל לרפואה שלמה במהרה ונטילת בת בטלנה תחי' נטילת
- לעילוי נשמת יוסף חן בן מרדכי ז"ל
- לעילוי נשמת ראובן יוחאי בן יהודה ומזל ז"ל
- לעילוי נשמת שלום בן יעקב ז"ל
- ברכת מזל טוב לחלאקה נתן בן חלי הי"ו הצלחה ברוחניות וגשמיות
- נטילת כרמלה לרפואה שלמה והצלחה
- מיכאל אייזיק בן ברכה רייכל הי"ו זיווג הגון ואמיתי עם כל המעלות לבטלה' בשלמות
- להצלחה ברוחניות וגשמיות אודל בת תקוה תחי' שרה בת אודל תחי' נתן בן אודל הי"ו
- אביב בן סימנה הי"ו זיווג הגון
- להצלחת נפתלי הרץ בונסון הי"ו לרגל הבר מצוה י"ח שבט תשע"ג
- להצלחת זיו בן רחל הי"ו
- לנאור נתנאל נתן הי"ו יא אלס הי"ו זיווג הגון ותשובה שלמה
- לעילוי נשמת יוסטה הי"ו זיווג הגון ותשובה שלמה